

FOL

TASCA AVALUABLE N^º4 corresponent a la UD 4

IMPORTANT: ÚLTIM DIA DE LLIURAMENT EL 3 DE DESEMBRE

- És molt important la presentació dels treballs.
- Les respostes han de ser clares i concises.
- El document sempre en PDF.
- No s'avaluarà les tasques entregades fora de termini.

Després del visionat del vídeo de Creu Roja (duració 46 minuts) que pots accedir en el següent enllaç:

<https://www.youtube.com/watch?v=qkpnosf3cmy>

1. Respon a les següents qüestions:

- 1r) Què és el primer que cal fer en trobar a la víctima?
- 2n) Com actuem per a saber si està conscient?
- 3r) Per a col·locar en PLS, com col·loquem els braços de la víctima? i la cama contrària? I a continuació què fem?
- 4t) Per on comença la reanimació: per les compressions toràciques o per les ventilacions aèries?
- 5é) Com es realitzen les compressions? Quantes cal fer?
- 6é) Com es realitzen les compressions en lactants i en xiquets majors però no adults?
- 7é) En l'ennuegada, què és primordial comprovar per a determinar quines maniobres venen a continuació?
- 8é) Com actuem si la víctima tus o pot parlar?
- 9é) Podem donar-li colps si tus o pot parlar? Per què?
- 10é) Com es col·loca a l'ennuegat per a donar-li les palmades a l'esquena? Quantes cal donar?

2. EXERCICI

A continuació, et presentem un cas pràctic en el qual has de determinar les actuacions indegudes en relació a l'aplicació dels primers auxilis.

Begoña té 18 anys i estudia ceràmica en un centre de formació d'Arts Aplicades situat en un vell edifici de la ciutat. Ella i altres companys de curs s'havien quedat a la vesprada a la sala -taller de l'escola per a acabar un treball que tenien en comú.

Begoña necessitava pintura blavosa per a decorar un pitxer i va anar a buscar -la a l'armari de material que estava en el distribuïdor de l'altre costat de la sala i prop de la porta d'entrada.

La xica es va alçar i es va dirigir cap a allí. Javier, que estava "coladito" pels seus ossos, va aprofitar l'ocasió i la va seguir amb la mirada. Com la porta era de grans dimensions i envitrada, va continuar observant els seus moviments. Begoña estava intentant aconseguir el pot de pintura però, com estava molt alt i ella era de xicoteta alçada, no arribava a agafar-lo amb la mà. Javier seguia divertit l'escena.

No obstant això, va intuir el perill quan va veure que Begoña, amb una regla de dibuix, estava desplaçant el pot cap a fora per a fer-lo caure. Un moviment descontrolat de Begoña va fer que el pot caiguera de manera imprevista i no li donara temps per a apartar-se.

Es va protegir amb la mà, però el pot va arribar a colpejar-la en el front i el nas. Després de notar l'impacte, Begoña es va posar les mans en la cara, va notar com sagnava i, espantada, es va girar cap als seus amics demanant ajuda.

Javier va ser el primer a reaccionar. Es va dirigir at oda pressa cap a la porta després de la qual es trobava Begoña i, propinant-li una forta espenta, va tractar d'obrir-la. El cristall no va aguantar la sacsejada (la porta s'obria en direcció contrària) i es va partir en trossos.

Un d'ells va aconseguir el braç de Javier i li va produir un gran tall. Els seus altres companys es van quedar atònits: l'espectacle era terrible. Begoña tenia la cara ensangonada i Javier estava tendit en el sòl, envoltat de cristalls i sagnant també pel braç. Van tardar uns segons en movilitzarse, però de seguida es van dirigir cap a

ells per a prestar-los ajuda. Ningú sabia com actuar exactament, fins que Alberto va comentar que havia fet alguna cosa de primers auxilis i es va fer càrrec de l'assumpte. Mentre un d'ells anava a demanar ajuda per telèfon, els altres xics van instal·lar a Begoña en una cadira i, amb un drap mullat, li van netejar la cara. Van veure que no parava de sagnar pel nas. Alberto, que estava atenent Javier, els va dir que pressionaren el nas amb els dits contra el septe nasal i que la xica col·locara el cap cap endarrere. Ell, mentrestant, intentava detindre la sang que eixia per la ferida del braç de Javier amb un drap tacat de pintura (era el primer que havia trobat). Al cap d'uns minuts, creient que s'havia detingut l'hemorràgia, va retirar el drap, però immediatament la sang va tornar a brollar. Alberto, espantat, va decidir fer-li un torniquet i agafant un tros de camisa li va fer un embenatge molt fort per damunt de la ferida.

Això va semblar que solucionava el problema, però Javier es queixava de forts dolors i formigueig a la mà del braç afectat. Van estar així fins que per fi va arribar el servei d'urgències. El metge que va atendre a Javier li va preguntar a Alberto quant temps feia que li havien fet el torniquet a l'accidentat i Alberto no va saber què respondre.

3.- Al final del document de lliurament de la tasca pots crear un apartat sobre la participació en el fòrum fent còpia i pega de la teua participació.